

Vrouwenrechten en gendergelijkheid in een Rijksbreed beleid

Vandaag is het Prinsjesdag, de dag waarop het kabinet de plannen voor het komend jaar presenteert aan de Kamer. In de stukken is ook aandacht voor gendergelijkheid en vrouwenrechten.

Nederland zet zich al jaren in voor deze twee thema's. Ingrid van Engelshoven, minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en Stichting Topvrouwen geven bedrijven tot 2023 om tot een aandeel van 30 procent vrouwen in de raden van bestuur te komen – vijf bedrijven voldoen nu aan het streefgetal. Ook focust Van Engelshoven zich op de financiële onafhankelijkheid van vrouwen, dat momenteel in Nederland pas op 48,4 procent ligt. Het buitenlandbeleid heeft tevens een genderfocus. Zo heeft de beleidsnota **Investeren in Perspectief** van minister Kaag voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking als kernthema gendergelijkheid en de versterking van de positie van vrouwen en meisjes. Kamerleden zijn adoptieouders van SDG5, om zo gelijke kansen voor mannen en vrouwen te promoten en zich concreet in te zetten voor dit ontwikkelingsdoel.

Geen silver bullet: Rijksbrede visie cruciaal

Maar er ontbreekt een Rijksbrede integrale visie en er wordt nog te vaak door een kokertje gekeken naar vrouwenrechten en gendergelijkheid. Bijvoorbeeld als het gaat om vrouwen die niet economische zelfstandig (920 euro per maand) zijn. Het gaat dan vaak over het feit dat ze parttime werken. Deze eenzijdige focus op vrouwen doet niet recht aan **de complexe verwevenheid met culturele normen en sociale voorzieningen die niet gendersensitief zijn ingericht**. Er zijn veel belemmeringen voor vrouwen voor deelname naar meer en/of beter betaald werk. Voorbeelden zijn onbetaalde zorgtaken bij mantelzorg en het ouderschapsverlof. De achterstand van vrouwen kost de Nederlandse economie momenteel 100 miljard euro, blijkt uit onderzoek van adviesorganisatie McKinsey. Deze beperkte visie geldt tevens voor het buitenlandbeleid bijvoorbeeld wanneer we het hebben over inclusieve vredesonderhandelingen. Vrouwen worden nog te vaak aan het eind van het proces betrokken en niet bij het begin van de onderhandelingen waardoor vrede uitblijft.

Door het Rijksbreed **integreren van vrouwenrechten en gendergelijkheid in het beleid** van Nederland – van veiligheidsbeleid, emancipatie, zorg, klimaat, water en voedselzekerheid tot handels- en investeringsbeleid - kunnen niet alleen negatieve impacts worden voorkomen, maar kan een positieve bijdrage worden geleverd aan inclusiviteit, duurzaamheid en gelijkheid van vrouwen en mannen in Nederland en daarbuiten. De consistente koppeling tussen SDG5, gendergelijkheid en empowerment voor alle vrouwen en meisjes en de andere SDG's is daarbij cruciaal.

Wat kunnen we leren van Zweden?

Op een dag als Prinsjesdag zou Nederland Zweden als voorbeeld kunnen nemen. In 2014 werd Zweden het eerste land ter wereld met een Rijksbreed feministisch (buitenland) beleid. Hierdoor wordt er een gendergelijkheidsperspectief systematisch toegepast door het gehele beleid. De Zweedse regering doet dit niet alleen omdat het rechtvaardig is voor vrouwen, maar ook omdat ze er van overtuigd is dat dit goed is voor de ontwikkeling van het land en dus voor alle inwoners.

Afgelopen tijd is er veel aandacht voor gendergelijkheid en vrouwenrechten in de politiek alsook in de media. Julia Wouters schrijft in De zijkant van de macht dat politiek te belangrijk is om aan mannen over te laten. Alexander De Croo schrijft in De eeuw van de vrouw over hoe vrouwen en hun rechten de sleutel tot vooruitgang vormen en hoe feminisme ook mannen bevrijdt.

Dit is een goed teken. Maar het is niet genoeg. **De manier waarop een land als Zweden serieus vrouwenrechten en gendergelijkheid toepast is bewonderenswaardig.** Er wordt niet alleen over gesproken, maar er worden daadwerkelijke vergaande stappen gezet voor een Rijksbreed genderbeleid.

Hier kan Nederland een voorbeeld aan nemen!